

mokratiske Samfundspolitik, som er hejst over Regeringen, som er dens Fane? I Fjor hævdede man fra Regeringens Side, at det var Odense-Programmet i Overensstemmelse med Løfterne til Vælgerne, der skulde gaas frem efter. Maa jeg da spørge: Er der forandret Signaler, er en ny Fane hejst? lad os faa det at vide. Jeg gentager: Denne Regering, maalbevidst, som den jo er i alle Forhold, efter hvad den selv siger, maa kunne svare, og Befolkningen venter paa Svar. (Afbrydelse). Det er ikke alting, man skal svare paa, bliver der sagt. Nej, de Ting, man er interesseret i for sin egen Skyld at tie stille med, tier man jo med, saa længe man kan faa Lov dertil. Men et Parti, der som Socialdemokratiet stedse har slaet sig for sit Bryst og glædet sig over ikke at være som disse Toldere, et Parti, der alle Dage har ført en aaben Politik, altid har skrevet Folkets Vel paa sin Fane, bør sandelig ikke forholde Befolkningen Klarhed over, ad hvilke Veje Ministeriet agter at gaa frem. (Statsministeren [Stauning]: Det skal den ogsaa faa). Det glæder mig, at den højtærede Statsminister har lovet, at det skal vi ogsaa faa. Jeg haaber dog ikke, det skal være længere, inden dette Løfte opfyldes, end til den højtærede Statsminister faar Ordet nu under Finanslovdebatten. For der er jo nemlig noget, der kunde tyde paa, at Odense-Programmet er taget ned, der er noget, der kunde tyde paa, at der er sket et Faneskifte. Lad mig minde om det ærede Medlem Hr. Rodes Ord forleden Dag, at paa Priskontrolomraadet er Couragen gaaet af den højtærede Statsminister, at der er hans endelige Nederlag besejlet, at det Forslag, som den højtærede Statsminister glædede Tinget med i forrige Samling, og som tilbragte nogle Uger i uforstyrret Ro i et Udvalg, skal vi ikke paa ny præsenteres for. Og den højtærede Forsvarsminister, han har jo taget sit Flag ned. Afrustningsfanen, som den højtærede Minister hejste i Fjor i Oktober Maaned, befinder sig nu paa Tøjhuset mellem alt det meget forældede, som der ligger, og nu er det de Radikales Nedrustningsfane, under hvilken Forsvarsministeren rykker frem. Og hvad Kirkelovgivningen angaar, ja, saa har jo den drabelige Kirkeminister paa Vejen fra Snaptun hertil undergaaet en vidunderlig Forvandling. Han har jo lagt sin Kirkepolitik til Side til Fordel for radikale Interesser og de Krav, man fra radikal Side har fremsat. Og jeg spørger: Hvorledes har det sig med den højtærede Landbrugsminister? Vil han bøje sig i Ekspropriationssagen, eller staalsæt-

ter han sig for, naar nu Kampdagen er inde, at kunne staa imod det radikale Anfald, saafremt det kommer? Det radikale Parti har jo nemlig hidtil støttet en Regering, om hvis Landbrugsminister Hr. Zahle i den tidligere nævnte Tale siger: Landbrugsminister Bording giver Anvisning paa at fratage Ejerne deres Jord til Fordel for de indeklemte Husmænd til en lavere Pris, end den er værd. Og saa fortsætter det ærede Medlem Hr. Zahle: Det er i Strid med Retsindighed, med forstandig Politik og med vor Grundlov! Se, det er Drabelighed, som ikke er til at tage fejl af. Og saa raaber dog det ærede Medlem Hr. Zahle: Hold jer endelig fast, vi skal nok være hos jer, vi skal nok holde jer oppe, naar det kniber! Krænk I blot gennem jeres Forslag baade Retsind og Grundlov: naar vi blot faar Lov til at støtte uden at styrke, saa ser vi gerne, at I bliver ved! Jeg vil sige til den højtærede Forsvarsminister, at jeg forstaa særdeles vel, at han siger: Det manglede bare. Nu kommer det kun an paa, om Ministeren kan faa Magt, som han den Dag ovre i Forsvarsministeriet havde Agt. Og den højtærede Statsminister — han har travlt med at glatte ud, han forklarer snart til Udland, snart til Indland, han lokker i Dag, han truer i Morgen. Men med alt dette vokser Uklarheden over, hvad det er, Regeringen vil, og Tiden er da nu inde til, at den højtærede Regering giver Besked derpaa, saaledes som den højtærede Statsminister nu har lovet, vi snart skal faa det, og som jeg ogsaa synes, det er Regeringens uafviselige Pligt at give, hvis den overhovedet ved, hvad den selv vil. I Valutasagen synes den jo endnu at være i høj Grad uklar. (Statsministeren [Stauning]: Saa?). Ja det forekommer mig, at dette Problem, som den højtærede Statsminister og hans Følge stod klar til at løse i Dagene før den 11. April 1924, som de fremsatte Forslag til Løsning af i Samlingen 1924, som de endnu i Dag har beskæftiget sig med, har de ikke angivet bestemte Retningslinier til Løsningen af, hvorimod det jo er bekendt, at de har forladt de Veje, ad hvilke de lovede Befolkningen forud for den 11. April 1924 at ville løse denne Opgave. Det er dette saakaldte Folkevillens Ministerium. Hvor behandles Folkevillien paa den Maade? (Statsministeren [Stauning]: Faar jeg snart Svar fra Venstre?). Den højtærede Statsminister har jo foreløbig afgivet Løfte om at svare paa de Spørgsmaal, jeg har stillet, naar han faar Ordet i Finanslovdebatten. Jeg glæder mig til det Tidspunkt, da jeg